

N:o 19.

Ank. till Riksd. kansli den 12 februari 1895, kl. 2 e. m

Utlåtande, i anledning af väckt motion om upplåtande af väg öfver Eskilstuna kungsladugård till allmänt begagnande i utbyte mot annan väg.

(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottets förberedande behandling remitterad motion (n:o 68) har herr *A. G. Ericsson* i Väsby anført, hurusom, då genom Kongl. Maj:ts bref af den 28 augusti 1829, i öfverensstämmelse med Riksdagens beslut, från Eskilstuna kungsgård jord upplåtits till utvidgande af Eskilstuna stad, på samma gång mark blifvit till väg från Eskilstuna fristad till Torshällavägen upplåten och sedermera å stadfästad karta utsatt; men sedan den då upprättade stadsplanen befunnits olämplig och en ny sådan blifvit upprättad, hvarvid den å kartan utsatta vägen icke lämpade sig som utfartsväg, hade en annan väg genom bidrag från Eskilstuna stad och kringliggande landsbygd blifvit anlagd i rigtning af Storgatans förlängning och förbi en gärdesbacke ut till Torshällavägen, och hade sedermera denna då anlagda väg, hvars längd utgjorde 1,680 fot, under loppet af 30 år varit begagnad som utfartsväg från Eskilstuna till Torshälla stad, Kloster, Vallby och Torshälla socknar. På de sista tio åren hade dock ofta nämnda väg utaf kungsladugårdens arrendator tid efter annan blifvit afstängd på den grund, att vägen icke vore anlagd i enlighet med faststæld karta. Genom denna vägens afstängning hade stor olägenhet förorsakats för ofvannämnda kommuners inbyggare derigenom att, då de nu måste begagna stora landsvägen, de tillskyndats en omväg af $\frac{1}{4}$ mil och derutöfver. Att ofta nämnda utfartsväg vore

af vigt för samfärdseln framginge dels deraf, att uti ett kongl. bref af den 22 januari 1831 omförmälts, hurusom direktionen för Carl Gustafs stads gefärsfaktori och Eskilstuna fristad gjort förbehåll om rättighet för fristaden, att i händelse fråga uppstode om anläggande af väg från staden öfver dammarne vid Carl Gustafs stads gevärsfaktori ut till Torshällavägen, få begagna den å kartan utsatta gata eller vägstycke från fristadens område till nämnda väg, dels ock deraf, att vid vägdelningsförrättning inom Öster-Rekarne väghållningsdistrikt här ofvan nämnda utfartsväg blifvit upptagen och genom Konungens befallningshafvandes i Södermanlands län utslag af den 13 maj 1893 faststald, dock med vilkor, bland annat, att vägen, efter vederbörligen vunnen rätt dertill, skulle upplåtas till allmänt begagnande.

Då kungsladugårdens arrendator icke kunde förorsakas någon förlust derigenom att den redan anlagda vägen upplåtes till begagnande i stället för den på kartan utsatta; och enär den sistnämnda utgjordes af fullgod åkerjord men den förstnämnda till stor del ginge utefter en gärdesbacke, har motionären föreslagit, att Riksdagen måtte medgifva, att den å kartan utsatta vägen öfver Eskilstuna kungsladugårds egor emellan Eskilstuna stads område och Torshällavägen finge utbytas mot den redan anlagda utfartsvägen, och att sålunda denna sistnämnda finge upplåtas till allmänt begagnande.

Då frågor af förevarande beskaffenhet i första hand böra göras till föremål för Kongl. Maj:ts pröfning, dervid, efter vederbörande myndigheters hörande, erforderlig utredning kan vinnas, har utskottet, ehuru väl, för så vidt af de för utskottet tillgängliga handlingar kunnat utrönas, hinder från kronans sida icke synes böra möta mot det af motionären föreslagna vägutbytet, dock i frågans nuvarande skick icke ansett sig kunna föreslå någon åtgärd från Riksdagens sida med anledning af motionärens föreliggande förslag, hvarför utskottet hemställer,

att herr A. G. Ericssons ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 februari 1895.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
